

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 279/2018-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. augusta 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného spoločnosťou JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s r. o., Nová Bystrica 850, za ktorú koná advokát a konateľ JUDr. Bohuslav Majchrák, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14 CoKR 12/2017 z 25. januára 2018 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. mája 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu

podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 14 CoKR 12/2017 z 25. januára 2018 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ bol v procesnom postavení žalobcu účastníkom konania vedeného na Okresnom súde Žilina (ďalej len „okresný súd“), v ktorom sa domáhal proti žalovanému ako správcovi konkurznej podstaty úpadcu [REDACTED] (ďalej len „úpadca“), vylúčenia pohľadávky z konkurznej podstaty úpadcu v sume 113 099,20 € s príslušenstvom, ktorú nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky zo 6. februára 2013 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávky“) uzatvorenou s úpadcom. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 10 Cbi 1/2015 zo 17. januára 2017 (ďalej len „rozhodnutie okresného súdu“) žalobu sťažovateľa zamietol a žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania. Na základe odvolania sťažovateľa krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne.

3. Sťažovateľ uviedol, že *„sporná postúpená pohľadávka vznikla z osobitného (ústneho) zmluvného vzťahu - zmluvy o dielo, uzavretej medzi úpadcom ako zhotoviteľom a s dlžníkom - [REDACTED] ako objednávateľom, nakoľko v priebehu realizácie stavby dohodnutého diela - Dostavba chirurgického pavilónu vznikla potreba tzv. ďalších prác a výkonov navyše, ktorých vykonanie ale pôvodná Zmluva o dielo zo dňa 20. 11. 2009, v znení neskorších dodatkov, nepredpokladala a navyše ju v dôsledku prísneho a formalistického postupu čerpania prostriedkov z EÚ nebolo možné zahrnúť pod právny režim písomne už uzavretej Zmluvy o dielo. Z tohto dôvodu sa na uvedení postúpenú pohľadávku nemohol vzťahovať ani bod 6.15 písomnej Zmluvy o dielo, ktorý zakazoval postúpenie pohľadávky zhotoviteľa bez predchádzajúceho súhlasu objednávateľa ako dlžníka a jeho riadiaceho orgánu (sporná skutočnosť).“*

4. Sťažovateľ považuje napadnutý rozsudok za nezákonný, nespravodlivý, rozporný s princípmi sporového konania a princípmi súkromného práva a v odôvodnení sťažnosti bližšie argumentuje:

„Oba konajúce súdy... dospeli na základe vykonaných dôkazov ku skutkovým záverom, ktoré nie sú správne a neodrážajú realitu i obsah záväzkovo-právnych vzťahov.

Súdy uviedli..., že zmluva o postúpení pohľadávky medzi mnou na jednej strane a úpadcom na strane druhej je neplatná, pretože odporuje Zmluve o dielo uzatvorenej medzi [REDAKOVANÉ] (objednávateľom) a úpadcom (zhotoviteľom), ktorá vyslovene podmieňovala postúpenie pohľadávok súhlasom objednávateľa. K uvedenému názoru dospeli na základe skutkových záverov, podľa ktorých ďalšia - sporná, ústne uzavretá Zmluva o dielo na práce navyše nebola uzatvorená osobitne a keďže práce súviseli s realizáciou diela - vecne a časovo, muselo sa jednať o tú istú zmluvu a postúpenie pohľadávok spadalo pod režim ňou dohodnutý.

Súdy tak dospeli k skutkovému záveru, že medzi úpadcom a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] nedošlo k uzavretiu na práce navyše žiadnej samostatnej zmluvy (nová, ďalšia).

... Ak Krajský súd popri stotožnení sa s právnym a skutkovým zdôvodnením súdom prvej inštancie osobitne poukazuje na dôkaz - stanovisko samotného zmluvného partnera - [REDAKOVANÉ], a ďalej na iné konanie vedené pred OS Martin pod č. 18Cb 24/2014, tak potom mu uniká, že práve tento subjekt je žalovanou stranou a uvádza účelovo tvrdenia, ktoré jeho postavenie v spore ako žalovaného majú za účel sponchybníť uplatnený nárok, čo potom neznamena bez ďalšieho to, že tieto sú pravdivé.

... sporná pohľadávka úpadcu... vznikla z osobitného zmluvného záväzku medzi dlžníkom a úpadcom z dôvodu, že počas realizácie stavby v súlade so zmluvou opísanou v bode 1. vyvstala potreba realizovania prác navyše, s ktorých vykonaním projekt na vykonanie zmluvou dohodnutého diela... nepočítal. Na základe toho, že ich vykonanie stavebný dozor označil za nevyhnutné pre samotnú realizáciu diela v rozsahu dohodnutom zmluvou o dielo a ktorých vykonanie, bolo teda nevyhnutné aj pre funkčnosť diela ako takého, čo bolo potvrdené aj v stanovisku stavebného dozoru zo dňa 21. 12. 2011, došlo k tomu, že potom, ako si tieto navyše práce ústne dlžník u úpadcu objednal v rozsahu, v akom to bolo stavebným dozorom odporúčané, ich aj úpadca ako zhotoviteľ vykonával,

pričom išlo o ich dohodu o tomto DIELE ako osobitnú, nakoľko... bolo vykonaným dokazovaním... preukázané, že :

- k zazmluvneniu ich vykonania dodatkami k pôvodnej Zmluve o dielo... nemohlo dôjsť z dôvodu, že prefinancovanie diela podľa uzavretej zmluvy o dielo bolo viazané na dotáciu z prostriedkov Európskej únie a keďže táto sa zaviazala prefinancovanie uskutočniť len vo vzťahu a pri zachovaní zmluvou dohodnutého rozsahu diela, teda túto Zmluvu nebolo možné operatívne a na daný moment meniť...

O vykonaní týchto osobitných navyše prác svedčia záznamy v stavebnom denníku vedenom o diele a tiež skutočnosť, že boli stavebným dozorom prevzaté a bola ním odsúhlasená aj výška ich ceny, ktorej určenie zo strany úpadcu zodpovedalo vtom čase obvyklým cenám za takúto stavebnú činnosť a určovaných rozpočtom spôsobom, ako bola určená aj cena diela v písomnej Zmluve o dielo...

Keďže účastníci vo vzťahu k tomuto nároku opísanému vyššie sa nikdy nedohodli na nemožnosti tento zo strany úpadcu ako zhotoviteľa postúpiť na inú osobu ak by k tomu dlžník - objednávateľ nedal súhlas a Zmluva o dielo 4280/2009 zo dňa 20.11.2009 sa tohto ich vzájomného záväzku netýkala, postup pôvodnej žalobkyne nemohol byť v rozpore s ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Preto v čase potom, ako si dlžník tento svoj záväzok dobrovoľne nesplnil, nič nebránilo úpadcovi ako veriteľovi túto pohľadávku zmluvou postúpiť na inú osobu, k čomu aj došlo jej postúpením na moju osobu ako postupníka.

... vykonaným rozsiahlym dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že práve osobitosťou pôvodného zmluvného záväzku založeného písomnou Zmluvou o dielo bol na základe toho, že nielen zhotoviteľ ale i objednávateľ počas realizácie diela ňou dohodnutého zistili prekážky znemožňujúce vykonanie diela dohodnutým spôsobom, daný dôvod na uzatvorenie mimo nej ďalšej - novej Zmluvy o dielo, teda na realizáciu odstránenia týchto prekážok, ktorá takáto vôľa nie je ničím, teda právnou úpravou ObZ (ust. o zmluve o dielo) vylúčená a nie je potom možné vykladať jej obsah ako obsah, ktorý sa mal stať súčasťou pôvodnej zmluvy o dielo, pričom v takomto prípade... potom časová a vecná súvislosť navyše prác na takomto diele nemôže byť spájaná s dielom podľa inej, v danej veci pôvodnej písomnej Zmluvy o dielo, ak takáto vôľa nezodpovedá vôli jej strán a kedy naopak ich vôľou bolo... uzavretie ďalšej - osobitnej zmluvy o dielo.

Preto v danom prípade... došlo iným výkladom skutkového stavu zo strany vo veci konajúceho súdu o neprípustný extenzívny výklad obsahu zmluvy a to o obsahu vôle jej zmluvných strán na jej uzavretí.

... vo veci konajúci súd na uplatnený nárok nesprávne právne posúdil a doslova arbitrárne aplikoval ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 549 ods.1, ods. 2 Obchodného zákonníka.

... súd svojvoľne a neprípustným spôsobom nahradil autoritatívne vôľu zmluvných strán, keď riadne a platne ústne uzavretý záväzok - Zmluvu o dielo posúdil ako neexistujúci a ďalší, naň nadväzujúci záväzok - Zmluvu o postúpení pohľadávky, posúdil ako absolútne neplatný právny úkon.

... súd dvojnásobne nahradil, resp. presnejšie poprel, skutočnú vôľu zmluvných strán, čo nemá oporu v základných princípoch súkromného práva, ktorým je sloboda (autonómia) vôle fyzických a právnických osôb. Základným a dominantným princípom celého súkromného (tým aj obchodného) práva v právnom štáte a teda i v Slovenskej republike je princíp slobody (autonómie) vôle a dispozičný princíp, ktorý musí každý orgán verejnej moci (zvlášť súd) rešpektovať, ak nie je táto vôľa v rozpore s kogentnými normami.

... V mojom prípade súd... nepoužil výklad svedčiaci určitosti a platnosti zmluvy, poprel základný pilier súkromného práva, keď súkromnoprávnemu úkonu a prejavu vôle strán zmluvy odoprel zamýšľané a dohodnuté právne účinky, nerešpektoval vôľu strán. Súdny tak nekonali v zmysle princípov súkromného práva a neposudzovali právny úkon v čo možno najväčšej snahe a miere o zachovanie jeho platnosti a určitosti a autoritatívne nahradil vôľu strán.“

5. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14CoKR/12/2017 zo dňa 25. 01. 2018 porušené boli.

2. Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14CoKR/12/2017 zo dňa 25. 01. 2018 zrušuje a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

3. *Krajský súd v Žiline je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania pred Ústavným súdom SR na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Bohuslav MAJCHRÁK, advokát, spol. s r. o. so sídlom v Novej Bystrici 850, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom, ktorým krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby sťažovateľa. Podstatou sťažnosti je nesúhlas sťažovateľa so skutkovými a právnymi závermi napadnutého rozsudku,

ktoré podľa neho nezodpovedajú skutočnej vôli zmluvných strán, námietka nesprávneho právneho posúdenia vecí, dôsledkom čoho je arbitrárnosť napadnutého rozsudku.

9. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

10. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru už uviedol, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07).

11. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

12. Ústavný súd poukazujúc na svoju stabilizovanú judikatúru zdôrazňuje, že vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Preto nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecným súdom bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové

a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.). O svojvôli pri výklade alebo aplikácii právneho predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (napr. I. ÚS 115/02, I. ÚS 176/03).

13. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku predovšetkým uviedol:

„... Žalobca odvolaním napadol rozsudok, ktorým okresný súd žalobu, ktorou sa žalobca domáhal vylúčenia majetku - pohľadávky zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu, zamietol z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho vyhodnotenia uskutočneného okresným súdom.

... Za účelom posúdenia týchto odvolacích námietok sa krajský súd v potrebnom rozsahu oboznámil so spisovým materiálom okresného súdu. Zo zmluvy o dielo č. 4280/2009 uzatvorenej medzi zhotoviteľom [REDAKOVANÉ] a objednávateľom [REDAKOVANÉ], dňa 20.11.2009, ktorá je založená na č. l. 10 pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Cb/27/2014, krajský súd zistil, že predmetom tejto zmluvy bolo zhotovenie diela SO - stavebná časť stavby a PS-zdravotnícka technológia v rozsahu a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Podľa čl. VI bod 6.15 tejto zmluvy je postúpenie práv a záväzkov z tejto zmluvy na tretie osoby možné len so súhlasom objednávateľa a po predchádzajúcom súhlase riadiaceho orgánu. Podľa vyjadrenia [REDAKOVANÉ] zo dňa 21.10.2016 a zo dňa 27.10.2016 (č. l. 71, 72 spisu) bola medzi [REDAKOVANÉ] a obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ], uzatvorená dňa 20.11.2009 Zmluva o dielo č. 4280/2009 a [REDAKOVANÉ] neeviduje žiadnu inú zmluvu uzavretú s touto spoločnosťou. Z faktúry č. 2013013, ktorá je založená na č. l. 8 pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/24/2014, vyplýva, že touto faktúrou úpadca

██████████, fakturoval ██████████ práce, ktoré vznikli počas realizácie prác a ktoré bolo nutné pre dokončenie diela realizovať na stavbe dostavby chirurgického pavilónu v sume 113.099,20 Eur. Podľa pripojeného prehľadu rozpočtových nákladov, ktorý je v tomto spisovom materiáli založený na č. l. 9, boli zúčtované položky podľa pôvodnej projektovej dokumentácie spolu s naviac prácami. Túto pohľadávku doplnil žalovaný do súpisu všeobecnej podstaty v konkurznom konaní sp. zn. 3K/1/2014, a to v Obchodnom vestníku č. 191/2014 s dátumom vydania 7.10.2014 a žalobca sa podanou žalobou domáhal vylúčenia tejto pohľadávky s príslušenstvom z majetku zapísaného v súpise všeobecnej podstaty úpadcu. V podanom odvolaní žalobca spochybnil záver súdu prvej inštancie s tým, že predmetná sporná pohľadávka nevznikla a nevyplýva zo zmluvy o dielo č. 4280/2009, a preto sa na ňu nevzťahuje ani v tejto zmluve dohodnutý zákaz postúpenia pohľadávok.

... Krajský súd vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu uvádza, že žalobca, ktorý sa domáha vylúčenia určitého majetku z konkurznej podstaty, je povinný tvrdiť a preukázať na plnenie všetkých zákonom vyžadovaných predpokladov pre takéto súdne rozhodnutie. Jedným z týchto predpokladov je tvrdenie žalobcu, že predmetnú pohľadávku, ktorá nemala spadať pod vyššie uvedenú písomnú zmluvu o dielo, nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok, a preto táto pohľadávka nemôže byť zapísaná do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu. Žalobca bol potom v sporovom súdnom konaní nositeľom dôkazného bremena a bol povinný preukázať, že medzi úpadcom ako zhotoviteľom a ██████████ ako objednávateľom bol okrem zmluvného vzťahu vyplývajúceho zo Zmluvy o dielo č. 4280/2009 založený ďalší zmluvný vzťah zo zmluvy o dielo (ústnej), v rámci ktorého sa realizovali práce, fakturované predmetnou faktúrou č. 2013013. Krajský súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca existenciu takéhoto ďalšieho zmluvného vzťahu nepreukázal. Krajský súd v tomto smere odkazuje na podrobné odôvodnenie tejto otázky súdom prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsudku, s ktorým sa krajský súd stotožňuje. Je zrejmé, že účastníci zmluvy o dielo sú oprávnení v zmysle ust. § 549 Obchodného zákonníka dohodnúť po jej uzavretí obmedzenie alebo rozšírenie rozsahu realizovaného diela s tým, že v prípade, ak dôjde k dohode o rozšírení, vzniká zhotoviteľovi právo na cenu primerane zvýšenú. V konaní bolo nesporné a vyplynulo to aj zo svedeckých výpovedí vypočutých svedkov, že v priebehu zhotovovania diela vyvstala

potreba realizácie ďalších prác, s ktorými pôvodná projektová dokumentácia, vypracovaná niekoľko rokov pred začatím realizácie diela, nepočítala. Tieto práce boli zaznamenávané a účastníkmi zmluvy o dielo odsúhlasené. Je zrejmé, že práce, ktoré sa realizovali nad rámec pôvodného rozsahu prác dojednaného písomnou zmluvou o dielo č. 4280/2009, boli prácami, ktoré boli nevyhnutné pre riadne ukončenie diela a jeho odovzdanie objednávateľovi. Skutočnosť, že sa jednalo o práce podliehajúce režimu pôvodnej písomne uzatvorenej zmluvy o dielo, vyplýva okrem iného z predmetnej faktúry a jej prílohy, ktorá v rámci prehľadu rozpočtových nákladov od rozsahu a ceny vykonaných navyše prác odpočítala tie práce, ktoré podľa pôvodne uzatvoreného rozsahu zmluvy o dielo realizované neboli. Touto faktúrou teda došlo k vyúčtovaniu prác, realizovaných na základe pôvodne uzatvorenej písomnej zmluvy č. 4280/2009, so zohľadnením tých prác, ktoré sa realizovali navyše, a odpočítaním tých prác, ktoré sa podľa pôvodne dojednaného rozsahu zmluvy neuskutočnili. Na tomto závere nič nemôže zmeniť ani tvrdenie žalobcu, že prefinancovanie diela podľa zmluvy o dielo bolo viazané na prostriedky z Európskej únie, a preto sa navyše práce mali realizovať na základe osobitného dojednania samostatnej zmluvy o dielo. Len samotná skutočnosť komplikovaného financovania realizovaných prác ešte bez ďalšieho nemôže viesť k záveru o vzniku osobitného zmluvného vzťahu zo samostatne uzatvorenej zmluvy o dielo. V tomto smere neobstojí ani námietka žalobcu, že rozhodnutie o podradení navyše prác pod pôvodnú písomne uzatvorenú zmluvu o dielo nezodpovedá vôli jej strán. Krajský súd v tomto smere poukazuje na vyjadrenie [REDAKOVANÉ], teda zmluvnej strany pôvodne uzatvorenej písomnej zmluvy o dielo v postavení objednávateľa, ktorá vyššie uvedeným vyjadrením výslovne uviedla, že so spoločnosťou [REDAKOVANÉ], okrem tejto písomne uzatvorenej zmluvy o dielo žiadny ďalší zmluvný vzťah uzatvorený nemala. Obdobne možno upriamiť pozornosť aj na postup [REDAKOVANÉ] v konaní Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/24/2014, v ktorom Okresný súd Martin pripustil zmenu žalobcu uznesením, proti ktorému podala [REDAKOVANÉ] odvolanie s námietkou neplatnosti postúpenia práv a záväzkov zo Zmluvy o dielo, a to s poukazom na čl. VI bod 6.15 tejto zmluvy. [REDAKOVANÉ] v tomto odvolaní namietla, že nedala súhlas k postúpeniu pohľadávky, a preto postúpenie bolo vykonané v rozpore so zmluvou s následkom jeho absolútnej neplatnosti, pričom predchádzajúci súhlas k postúpeniu nedal ani riadiaci orgán

Ministerstvo zdravotníctva SR a rovnako tento orgán nebol o udelenie súhlasu ani žiadaný. [REDAKOVANÉ] týmto svojím postupom poprela existenciu iného zmluvného vzťahu, teda poprela, že by uzavrela s úpadcom ďalšiu zmluvu o dielo odlišnú od dotknutej písomne uzatvorenej zmluvy o dielo. Skutočnosť uzatvorenia iného zmluvného vzťahu pritom neplynie ani zo žiadneho z ďalších okresným súdom vykonaných dôkazov, z ktorých nie je možné dovodiť ani záver tvrdený žalobcom o vôli zmluvných strán uzatvoriť osobitnú zmluvu o dielo. Uzatvorenie takejto ústnej zmluvy o dielo preto nie je možné v konaní ustáliť.

... Na základe uvedených zhodnotení potom v zhode so súdom prvej inštancie možno dospieť k záveru, že postúpením pohľadávky úpadcom na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 6.2.2013 (založená na č. l. 31 spisového materiálu Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/24/2014) bolo porušené zmluvné dojednanie podľa čl. VI bod 6.15 Zmluvy o dielo č. 4280/2009. Porušenie tohto zmluvne dojednaného zákazu je v zmysle ustálenej judikatúry dôvodom pre konštatovanie absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 290do 882/2005, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007), a to v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor uzatvorenej zmluvy o dielo so zákonom - ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Za situácie konštatovanej absolútnej neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky tak žalobca túto pohľadávku na zaplatenie sumy 113.099,20 Eur s príslušenstvom nemohol nadobudnúť, a preto nie je nositeľom práva, ktoré by zápis tejto pohľadávky do súpisu všeobecnej podstaty majetku úpadcu vylučovalo.

... V zmysle uvedeného bolo preto dôvodné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne rozhodnutie tak v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby o vylúčenie dotknutej pohľadávky zo súpisu podstaty, ako aj v závislom výroku o trovách prvoinštančného konania.»

14. Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní.

15. Ústavný súd na základe uvedeného vyjadruje názor, že sťažovateľovi bol reálne umožnený prístup k súdu, keďže všeobecný súd na základe ním podaného návrhu vo veci konal a rozhodol a rozhodnutie riadne odôvodnil. S prihliadnutím na citovanú časť napadnutého rozsudku ústavný súd konštatuje, že jeho závery považuje za ústavne udržateľné, nevykazujúce znaky arbitrárnosti ani zjavnej neodôvodnenosti. Z napadnutého rozsudku totiž nevyplýva jednostrannosť, ktorá by zakladala svojvôľu alebo takú aplikáciu príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo dostatočnú a zrozumiteľnú odpoveď na to, akými úvahami sa súd spravoval, keď dospel k záveru, že sťažovateľ v konaní nepreukázal existenciu ďalšieho zmluvného vzťahu medzi úpadcom ako zhotoviteľom a [REDAKOVANÉ] ako objednávateľom, keď vychádzal z názoru vyplývajúceho z vykonaného dokazovania, že práce „naviac“, ktoré boli nevyhnutné pre riadne ukončenie diela a jeho odovzdanie, podliehali režimu pôvodnej písomne uzatvorenej zmluvy o dielo. Vychádzajúc z uvedeného potom krajský súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že postúpením pohľadávky úpadcom na sťažovateľa bolo porušené zmluvné dojednanie podľa čl. VI bodu 6.15 zmluvy o dielo č. 4280/2009, čo bolo dôvodom na konštatovanie absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Ústavný súd v súvislosti so sťažovateľom prezentovaným názorom konštatuje, že výklad príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka uvedený v napadnutom rozsudku nemožno považovať ani za arbitrárny, ale ani za zjavne neodôvodnený.

16. Vo vzťahu k námietkam sťažovateľa ústavný súd uvádza, že podľa jeho judikatúry (III. ÚS 60/04) pod právom na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru vo vzťahu k vykonávaniu dokazovania treba rozumieť, že účastníkovi konania musí byť poskytnutá možnosť podieľať sa zákonom ustanoveným spôsobom na dokazovaní, čo znamená dôkazy navrhovať, byť prítomný na vykonávaní dokazovania vrátane práva klásť účastníkom otázky a k navrhovaným a už vykonávaným dôkazom sa vyjadrovať. Do obsahu tohto práva však nepatrí právo účastníka konania (dotknutej osoby) vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (m. m. I. ÚS 97/97), ani domáhať sa

toho, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Právo na súdnu ochranu nemôže byť porušené tým, že všeobecný súd vysloví svoj právny názor, rozhodne na jeho základe a svoje rozhodnutie náležite odôvodní (II. ÚS 77/06).

17. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti (napr. I. ÚS 67/06) uviedol, že z princípu nezávislosti súdov podľa čl. 144 ods. 1 ústavy vyplýva tiež zásada voľného hodnotenia dôkazov. Pokiaľ všeobecné súdy uvedené ústavné garancie rešpektujú (teda najmä čl. 46 až čl. 50 ústavy), ústavný súd nie je oprávnený znovu „hodnotiť“ hodnotenia dôkazov všeobecnými súdmi, a to dokonca ani vtedy, keby sa s hodnotením sám nestotožňoval (II. ÚS 593/2011).

18. Keďže napadnutý rozsudok krajského súdu nevykazuje znaky svojvôle a je dostatočne odôvodnený na základe jeho vlastných myšlienkových postupov a hodnotení, ústavný súd nie je oprávnený ani povinný tieto postupy a hodnotenia nahrádzať a v tejto situácii nemá dôvod zasiahnuť do právneho názoru krajského súdu. Skutočnosť, že sťažovateľ sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého uznesenia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 114/09) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

19. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že nezistil možnosť porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom krajského súdu, preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

20. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími požiadavkami uvedenými v petite sťažnosti, rozhodovanie o ktorých je podmienené vyhovením sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. augusta 2018